

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

البدعة

al-Bid‘a

Bid‘ah
Definiție, tipuri și reguli

Ṣāliḥ al-Fawzān

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Şālih al-Fawzān

Bid'ah

Definiție, tipuri și reguli

البدعة

al-Bid'a

Institutul Tawhid

România · 2026

Titlul original: البدعة تعريفها أنواعها أحكامها

Ediția I

Institutul Tawhid · <https://www.tawhid.ro>

Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026 Tanzil Project, licența Creative Commons Attribution 3.0 (CC BY 3.0), <https://tanzil.net>. Textul arab este reprodus fără modificări; fragmentele sunt indicate în referințe.

Detaliu de legătură de carte · India, secolul al XVII-lea. The Metropolitan Museum of Art, 55.121.10.45 · CC0 / domeniul public.

Cuprins

Introducere	1
1 Definiția inovației, felurile și regulile ei	2
Definiția	2
Felurile inovațiilor	3
Regula privitoare la toate felurile de inovație în religie	4
Atenționare	5
2 Apariția inovațiilor în viața musulmanilor și cauzele ei	9
Apariția inovațiilor în viața musulmanilor	9
Prima chestiune: timpul apariției inovațiilor	10
A doua chestiune: locurile apariției inovațiilor	11
Cauzele care au dus la apariția inovațiilor	13
Prima pricină: necunoașterea rânduielilor religiei	15
A doua pricină: urmarea patimilor	16
A treia pricină: atașamentul fanatic față de părerile oamenilor	17
A patra pricină: imitarea necredincioșilor	18
3 Poziția comunității islamice față de inovatori și metoda oamenilor Sunnei și ai Comunității în răspunsul către ei	20
Poziția oamenilor Sunnei și ai Comunității față de inovatori ...	20
Metoda oamenilor Sunnei și ai Comunității în răspunsul către adepții inovațiilor	25
Dintre cărțile vechi	26
Dintre cărțile contemporane	26
4 Exemple de inovații contemporane	27
Sărbătorirea nașterii Profetului în Rabi ^c al-Awwal	27
Căutarea binecuvântării prin locuri, urme și persoane, vii ori moarte	31
Inovațiile în actele de adorare și în apropierea de Allah	33
Încheiere	35
Comportarea față de inovatori	35
Glosar	37
Indice	38

Introducere

المقدمة

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Lauda Îi aparține lui Allah, Domnul lumilor, care ne-a poruncit să urmăm și ne-a interzis să inovăm în religie. Binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, pe care Allah l-a trimis ca să fie urmat și ascultat, asupra familiei sale, asupra companionilor săi și asupra tuturor celor care îl urmează. Acestea fiind spuse, aceste capitole lămuresc felurile inovațiilor și interzicerea lor. Scrierea lor a fost cerută de îndatorirea sfatului sincer pentru Allah, pentru Cartea Sa, pentru Trimisul Său și pentru conducătorii musulmanilor și oamenii lor de rând.

Definiția inovației, felurile și regulile ei

تعريف البدعة - أنواعها وأحكامها

Definiția

În limbă, cuvântul bid‘a este derivat din al-bad‘, care înseamnă a crea ceva fără un model anterior. Din acest sens fac parte cuvintele Preaînaltului:

﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

„Făcătorul cerurilor și al pământului fără model anterior.”

Coran 2:117 · Fragment coranic

Adică Cel care le-a creat fără un model anterior. Și cuvintele Sale:

﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ﴾

„Spune: Eu nu sunt primul dintre trimiși.”

Coran 46:9 · Fragment coranic

Adică nu sunt primul care a venit de la Allah cu un mesaj pentru robi, ci înaintea mea au fost mulți trimiși. Se spune că cineva „a introdus o bid‘a”, adică a început o cale pe care nimeni nu o mai urmărea înaintea lui.

Introducerea de lucruri noi se împarte în două: introducerea de lucruri noi în obiceiurile lumești, precum invențiile moderne. Aceasta este îngăduită, fiindcă principiul de bază în obiceiurile lumești este îngăduința. Și introducerea de lucruri noi în religie. Aceasta este interzisă, fiindcă în religie trebuie să ne oprim la ceea ce a fost stabilit prin revelație. El ﷺ a spus:

من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد

„Cine introduce în această rânduială a noastră ceva care nu face parte din ea, acel lucru este respins.”¹

Într-o altă relatare:

من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد

„Cine face o faptă care nu este conformă cu porunca noastră, aceasta este respinsă.”²

Felurile inovațiilor

Inovația în religie este de două feluri. **Primul:** inovația în afirmații și credințe, precum afirmațiile și credințele jahmiților, mu‘taziliților, râfiđiților și ale celorlalte grupări rătăcite. **Al doilea:** inovația în actele de adorare, precum a-L adora pe Allah printr-un act de adorare pe care El nu l-a legiferat. Aceasta are mai multe forme:

Prima formă privește însuși actul de adorare: este introdus un act de adorare fără temei în Lege, precum o rugăciune nelegiferată, un post nelegiferat sau sărbători nelegiferate, cum sunt sărbătorile nașterilor și altele.

A doua formă privește adăugarea la un act de adorare legiferat, precum adăugarea, de pildă, a unei a cincea rak‘a la rugăciunea de la amiază sau de după-amiază.

1 Relatat de al-Bukhārī și Muslim.

2 În Șaḥiḥ Muslim.

A treia formă privește modul de îndeplinire a actului de adorare: el este îndeplinit într-un mod nelegiferat, precum rostirea pomenirilor legiferate cu voci colective melodioase sau impunerea asupra propriei persoane a unei asprimi în adorare până la ieșirea din Sunna Trimisului ﷺ.

A patra formă este rezervarea unui timp pentru un act de adorare legiferat, deși Legea nu i-a rezervat acel timp. De pildă, deosebirea zilei de la mijlocul lunii Sha'bân și a nopții sale prin post și rugăciune de noapte. Postul și rugăciunea de noapte sunt în sine legiferate, însă rezervarea unui anumit timp pentru ele are nevoie de o dovadă.

Regula privitoare la toate felurile de inovație în religie

Orice inovație în religie este interzisă și reprezintă rătăcire, potrivit cuvintelor sale ﷺ:

وإياكم ومحدثات الأمور؛ فإن كل محدثة بدعة وكل
بدعة ضلالة

„Feriți-vă de lucrurile nou introduse, fiindcă orice lucru nou introdus este o inovație, iar orice inovație este rătăcire.”³

Și cuvintelor sale ﷺ:

من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد

„Cine introduce în această rânduială a noastră ceva care nu face parte din ea, acel lucru este respins.”

3 Relatat de Abū Dāwūd și al-Tirmidhī, care a spus: „Este un hadith ḥasan ṣaḥīḥ.”

Într-o altă relatare:

من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد

„Cine face o faptă care nu este conformă cu porunca noastră, aceasta este respinsă.”

Hadithul arată că orice lucru nou introdus în religie este o inovație și că orice inovație este o rătăcire respinsă.

Înțelesul este că inovațiile în actele de adorare și în credințe sunt interzise, dar gravitatea interdicției diferă după felul inovației. **Unele sunt necredință vădită**, precum înconjurarea mormintelor pentru a căuta apropierea de cei aflați în ele, aducerea de jertfe și legăminte pentru ele, chemarea celor îngropați acolo și cererea izbăvirii de la ei, precum și afirmațiile jahmiților și mu‘taziliților extremiști.

Altele sunt mijloace care duc la politeism, precum construirea pe morminte și îndeplinirea rugăciunii și a invocării lângă ele.

Altele sunt nelegiuire în credință, precum inovația khārijîților, a qadariților și a murji’iților, prin afirmațiile și credințele lor care contrazic dovezile Legii.

****Altele sunt păcate****, precum inovația renunțării la căsătorie, postul stând în soare și castrarea în scopul suprimării dorinței sexuale.⁴

Atenționare

Cel care împarte inovația într-o inovație bună și una rea greșește și se abate de la cuvintele sale ﷺ:

فإن كل بدعة ضلالة

„Orice inovație este rătăcire.”

4 A se vedea al-I’tișām, de al-Shāṭibī, 2/37.

Trimisul ﷺ a judecat toate inovațiile ca fiind rătăcire, pe când acesta spune: „Nu orice inovație este rătăcire, ci există și o inovație bună.” Al-Ḥāfiẓ Ibn Rajab spune în comentariul la Cele patruzeci de hadithuri:

فقوله ﷺ: «كل بدعة ضلالة» من جوامع الكلم لا يخرج عنه شيء، وهو أصل عظيم من أصول الدين، وهو شبيهه بقوله ﷺ: «من أحدث في أمرنا ما ليس منه فهو رد»، فكل من أحدث شيئاً ونسبه إلى الدين ولم يكن له أصل من الدين يرجع إليه فهو ضلالة، والدين بريء منه. وسواء في ذلك مسائل الاعتقادات أو الأعمال أو الأقوال الظاهرة والباطنة.

„Cuvintele sale ﷺ: «Orice inovație este rătăcire» sunt dintre cuvintele cuprinzătoare, din care nimic nu este exceptat. Ele reprezintă un mare principiu dintre principiile religiei și sunt asemenea cuvintelor sale ﷺ: «Cine introduce în rânduiala noastră ceva care nu face parte din ea, acel lucru este respins.» Oricine introduce ceva, îl atribuie religiei și nu are pentru el un temei în religie la care să se întoarcă se află în rătăcire, iar religia este nevinovată de acel lucru. Aceasta se aplică deopotrivă chestiunilor de credință, faptelor și cuvintelor, celor văzute și celor ascunse.”⁵

5 Jāmi‘ al-‘Ulūm wa-l-Ḥikam, p. 233.

Acești oameni nu au ca dovadă că ar exista o inovație bună decât cuvintele lui ‘Umar — Allah să fie mulțumit de el — despre rugăciunea tarāwīḥ:

نعمت البدعة هذه

„Ce bună inovație este aceasta!”

Ei mai spun că au fost introduse lucruri pe care înaintașii nu le-au dezaprobat, precum strângerea Coranului într-o singură carte și scrierea și consemnarea hadithurilor.

Răspunsul este că aceste lucruri au un temei în Lege, așadar nu sunt nou introduse. Prin cuvintele „Ce bună inovație!”, ‘Umar se referă la inovație în sensul limbii, nu în sensul Legii. Dacă un lucru are un temei în Lege la care se întoarce, iar el este numit inovație, este o inovație în sensul limbii, nu al Legii. În sensul Legii, inovația este ceea ce nu are un temei în Lege la care să se întoarcă. Strângerea Coranului într-o singură carte are un temei în Lege, fiindcă Profetul ﷺ poruncea scrierea Coranului. Acesta era însă scris în părți răspândite, iar companionii — Allah să fie mulțumit de ei — l-au strâns într-un singur exemplar, pentru a-l păstra.

Profetul ﷺ a împlinit rugăciunea tarāwīḥ împreună cu companionii săi câteva nopți, apoi, în cele din urmă, nu a mai ieșit la ei, de teamă să nu le fie impusă ca obligație. Companionii — Allah să fie mulțumit de ei — au continuat să o îplinească în grupuri răzlețe în timpul vieții Profetului ﷺ și după moartea sa, până când ‘Umar ibn al-Khaṭṭāb — Allah să fie mulțumit de el — i-a adunat în spatele unui singur imam, așa cum se rugaseră în spatele Profetului ﷺ. Aceasta nu este o inovație în religie.

Și scrierea hadithurilor are un temei în Lege: Profetul ﷺ a poruncit scrierea unor hadithuri pentru unii companioni, când i-au cerut aceasta. Ceea ce făcea de temut scrierea lor în mod general în vremea sa ﷺ era posibilitatea amestecării cu Coranul a ceva care nu făcea parte din el. Când el ﷺ a murit, acest motiv de teamă a dispărut, fiindcă întregul Coran fusese desăvârșit și fixat cu exactitate înainte de moartea sa ﷺ. După aceea musulmanii au consemnat Sunna, pentru a o păzi de pierdere. Allah să-i răsplătească cu bine pentru Islam și pentru musulmani, fiindcă au păstrat Cartea Domnului lor și Sunna Profetului lor ﷺ de pierdere și de intervențiile celor care se joacă cu ele.

2 Apariția inovațiilor în viața musulmanilor și cauzele ei

ظهور البدع في حياة المسلمين والأسباب التي أدت
إلى ذلك

Apariția inovațiilor în viața musulmanilor

Sub acest subiect se află două chestiuni:

Prima chestiune: timpul apariției inovațiilor

Șeicul Islamului Ibn Taymiyya — Allah să aibă milă de el — spune:

واعلم أن عامة البدع المتعلقة بالعلوم والعبادات في هذا
القدر وغيره إنما وقع في الأمة في أواخر خلافة الخلفاء
الراشدين، كما أخبر به النبي ﷺ حيث قال: «من يعيش
منكم بعدي فسيرى اختلافا كثيرا، فعليكم بسنتي وسنة
الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي».

„Să știi că majoritatea inovațiilor legate de științe și de actele de adorare, în această privință și în altele, au apărut în comunitate către sfârșitul domniei califilor drept călăuziți, după cum a vestit Profetul ﷺ, spunând: «Cel dintre voi care va trăi după mine va vedea multe neînțelegeri. Țineți-vă de Sunna mea și de Sunna califilor drept călăuziți care vor veni după mine.»”⁶

Primele inovații apărute au fost inovația qadarită, inovația irjā', inovația šiismului și a khārijîților. Aceste inovații au apărut în a doua generație, pe când companionii erau încă în viață și i-au dezaprobat pe adepții lor. Apoi a apărut inovația mu'tazilită, s-au ivit tulburări între musulmani și au apărut deosebirea părerilor și înclinarea către inovații și patimi. După generațiile preferate au apărut inovația sufismului și inovația construirii pe morminte. Astfel, pe măsură ce timpul a înaintat, inovațiile s-au înmulțit și s-au diversificat.

⁶ Majmū' al-Fatāwā, 10/354.

A doua chestiune: locurile apariției inovațiilor

Țările islamice se deosebesc în privința apariției inovațiilor în ele. Șeicul Islamului Ibn Taymiyya spune:

فإن الأمصار الكبار التي سكنها أصحاب رسول الله ﷺ
وخرج منها العلم والإيمان خمسة: الحرام والعراقان.
والشام. منها خرج القرآن والحديث والفقه والعبادة وما
يتبع ذلك من أمور الإسلام. وخرج من هذه الأمصار
بدع أصولية غير المدينة النبوية. فالكوفة خرج منها
التشيع والإرجاء، وانتشر بعد ذلك في غيرها، والبصرة
خرج منها القدر والاعتزال والنسك الفاسد، وانتشر بعد
ذلك في غيرها، والشام كان بها النصب والقدر، أما
التجهم فإنما ظهر في ناحية خراسان وهو شر البدع،
وكان ظهور البدع بحسب البعد عن الدار النبوية، فلما
حدثت الفرقة بعد مقتل عثمان ظهرت بدعة الحرورية،
وأما المدينة النبوية فكانت سليمة من ظهور هذه البدع،
وإن كان بها من هو مضمحل لذلك فكان عندهم مهانا
مذموما إذ كان بها قوم من القدرية وغيرهم، ولكن

كانوا مقهورين ذليلين بخلاف التشيع والإرجاء
 بالكوفة، والاعتزال وبدع النساك بالبصرة، والنصب
 بالشام فإنه كان ظاهرا، وقد ثبت في الصحيح عن النبي
 ﷺ «أن الدجال لا يدخلها»، ولم يزل العلم والإيمان
 بها ظاهرا إلى زمن أصحاب مالك، وهم من أهل القرن
 الرابع، فأما الأعصار الثلاثة المفضلة فلم يكن فيها
 بالمدينة المنورة بدعة ظاهرة البتة، ولا خرج منها بدعة
 في أصول الدين البتة كما خرج من سائر الأمصار.

„Marile centre în care au locuit companionii Trimisului lui Allah ﷺ și din care s-au răspândit cunoașterea și credința sunt cinci: cele două cetăți sfinte, cele două centre ale Irakului și al-Shām. Din ele s-au transmis Coranul, hadithul, înțelegerea religiei, adorarea și celelalte lucruri ale Islamului legate de acestea. Din aceste centre au ieșit inovații în temeiurile credinței, cu excepția Medinei Profetului. Din Kufa au ieșit šiismul și irjā', răspândite apoi și în alte locuri. Din Basra au ieșit qadarismul, mu'tazilismul și asceza coruptă, răspândite apoi și în alte locuri. În al-Shām se aflau nașb și qadarismul. Jahmismul a apărut în ținutul Khurāsān și este cea mai rea dintre inovații. Apariția inovațiilor era în raport cu depărtarea de cetatea Profetului. Când a apărut dezbinarea după uciderea lui 'Uthmān, s-a ivit inovația ḥarūriților. Medina Profetului era însă ferită de apariția acestor inovații. Chiar dacă acolo se afla cineva care le ascundea în sine, el era disprețuit și condamnat printre ei. Existau acolo oameni dintre qadariți și alții, dar erau ținuți în frâu și umiliți.

Altfel stăteau lucrurile cu šiismul și irjā' la Kufa, cu mu'tazilismul și inovațiile asceților la Basra și cu nașb în al-Shām, căci acestea erau vădite. S-a transmis autentic de la Profet ﷺ că Dajjāl nu intră în Medina. Cunoașterea și credința au rămas vădite acolo până în vremea discipolilor lui Mālik, aceștia făcând parte din a patra generație.⁷ Cât despre primele trei epoci preferate, în Medina cea Luminată nu a existat în ele nicio inovație vădită și nici nu a ieșit din ea vreo inovație în temeiurile religiei, așa cum au ieșit din celelalte centre.”

Cauzele care au dus la apariția inovațiilor

Fără îndoială, ținerea strânsă de Carte și de Sunna aduce salvarea de la căderea în inovații și rătăcire. Preaînaltul a spus:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾

„Aceasta este calea Mea cea dreaptă: urmați-o și nu urmați alte căi, care vă vor despărți de calea Lui.”

Coran 6:153 · Fragment coranic

7 Majmū' al-Fatawā, 20/300–303.

Profetul ﷺ a lămurit aceasta în relatarea lui Ibn Mas'ūd — Allah să fie mulțumit de el:

خط لنا رسول الله ﷺ خطا، فقال: هذا سبيل الله. ثم
خط خطوطا عن يمينه وعن شماله، ثم قال: وهذه
سبل، على كل سبيل منها شيطان يدعو إليه. ثم تلا:

„Trimisul lui Allah ﷺ ne-a trasat o linie și a spus: «Aceasta este calea lui Allah.» Apoi a trasat linii la dreapta și la stânga ei și a spus: «Acestea sunt căi; la fiecare dintre ele se află un șteitan care cheamă la ea.» Apoi a recitat:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ﴾

«Aceasta este calea Mea cea dreaptă: urmați-o și nu urmați alte căi, care vă vor despărți de calea Lui. Aceasta v-a poruncit El, ca să fiți evlavioși.»⁸

Coran 6:153

Pe cel care se îndepărtează de Carte și de Sunna îl trag în direcții diferite căile rătăcitoare și inovațiile nou introduse. Pricinile care au dus la apariția inovațiilor se rezumă la următoarele: necunoașterea rânduielilor religiei, urmarea patimilor, atașamentul fanatic față de păreri și persoane, imitarea necredincioșilor și urmarea lor. Vom trata aceste pricini cu unele amănunte.

8 Relatat de Aḥmad, Ibn Ḥibbān, al-Ḥākim și alții.

Prima pricină: necunoașterea rânduinelor religiei

Pe măsură ce timpul se întinde și oamenii se depărtează de urmele mesajului, cunoașterea scade, iar ignoranța se răspândește, după cum a vestit Profetul ﷺ:

من يعيش منكم فسيرى اختلافا كثيرا

„Cel dintre voi care va trăi va vedea multe neînțelegeri.”⁹

Și a spus:

إن الله لا يقبض العلم انتزاعا ينتزعه من العباد، ولكن
يقبض العلم بقبض العلماء حتى إذا لم يبق عالما اتخذ
الناس رؤساء جهالا فسئلوا فأفتوا بغير علم فضلوا
وأضلوا

„Allah nu ia cunoașterea smulgând-o de la robii, ci ia cunoașterea luându-i pe învățați. Când nu mai lasă niciun învățat, oamenii își iau drept căpetenii niște neștiutori. Aceștia sunt întrebați și dau răspunsuri religioase fără cunoaștere, astfel încât se rătăcesc și îi rătăcesc și pe alții.”¹⁰

Inovațiilor nu li se pot împotrivi decât cunoașterea și învățații. Când cunoașterea și învățații lipsesc, se deschide prilejul ca inovațiile să apară și să se răspândească, iar adepții lor să-și intensifice activitatea.

9 Dintr-un hadith relatat de Abū Dāwūd și al-Tirmidhī, care a spus: „Este un hadith ḥasan ṣaḥīḥ.”

10 Jāmi‘ Bayān al-‘Ilm wa-Faḍlihi, de Ibn ‘Abd al-Barr, 1/180.

A doua pricină: urmarea patimilor

Cel care se îndepărtează de Carte și de Sunna își urmează patima, după cum a spus Preaînaltul:

﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾

„Dacă ei nu-ți răspund, să știi că își urmează numai patimile.
Cine este mai rătăcit decât cel care își urmează patima fără
călăuzire de la Allah?”

Coran 28:50 • Fragment coranic

Și Preaînaltul a spus:

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ
وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ
يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾

„L-ai văzut pe cel care și-a luat patima drept divinitate, pe care
Allah l-a lăsat să rătăcească având cunoaștere, i-a pecetluit
auzul și inima și i-a pus un vâl pe vedere? Cine îl va mai călăuzi
după Allah?”

Coran 45:23 • Fragment coranic

Inovațiile nu sunt decât țesătura patimii urmate.

A treia pricină: atașamentul fanatic față de părerile oamenilor

Acesta se pune între om și urmarea dovezii și cunoașterea adevărului. Preaînaltul a spus:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا

أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾

*„Când li se spune: Urmați ceea ce a coborât Allah!, ei spun:
Dimpotrivă, urmăm ceea ce i-am găsit pe părinții noștri
urmând.”*

Coran 2:170 · Fragment coranic

Aceasta este și situația celor fanatici de astăzi dintre unii adepți ai școlilor, sufiți și cei atașați de morminte. Când sunt chemați să urmeze Cartea și Sunna și să părăsească ceea ce practică în opoziție cu ele, își iau drept argument școlile, șeicii, părinții și strămoșii.

A patra pricină: imitarea necredincioșilor

Aceasta este una dintre cele mai puternice pricini care duc la căderea în inovații, după cum se arată în hadithul lui Abū Wāqīd al-Laythī:

أبي واقد الليثي قال: خرجنا مع رسول الله ﷺ إلى
حنين ونحن حدثاء عهد بكفر، وللمشركون سدره
يعكفون عندها وينوطون بها أسلحتهم، يقال لها: ذات
أنواط، ففررنا بسدره، فقلنا: يا رسول الله، اجعل لنا
ذات أنواط كما لهم ذات أنواط. فقال رسول الله ﷺ:
الله أكبر، إنها السنن، قلتم والذي نفسي بيده كما قالت
بنو إسرائيل لموسى:

„Abū Wāqīd al-Laythī a spus: «Am ieșit cu Trimisul lui Allah ﷺ spre Ḥunayn, pe când ieșiserăm de curând din necredință. Politeiștii aveau un arbore sidr lângă care stăruiau și în care își agățau armele. Era numit Dhāt Anwāt. Am trecut pe lângă un arbore sidr și am spus: Trimis al lui Allah, fă-ne și nouă un Dhāt Anwāt, așa cum au ei un Dhāt Anwāt! Trimisul lui Allah ﷺ a spus: Allah este mai mare! Acestea sunt căile urmate! Pe Cel în mână Căruia se află sufletul meu, ați spus asemenea fiilor lui Isrā'īl, care i-au spus lui Mūsā:

﴿أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾

Fă-ne o divinitate, așa cum ei au divinități! El a spus: Sunteți un neam neștiutor.

Coran 7:138 · Fragment coranic

لَتَرْكِبُنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ

Veți urma căile celor dinaintea voastră.»¹¹

Acest hadith arată că imitarea necredincioșilor i-a împins pe fiii lui Isrā'îl și pe unii dintre companionii lui Muḥammad — binecuvântarea și pacea fie asupra sa — să-i adreseze profetului lor această cerere urâtă: să le facă divinități pe care să le adore și prin care să caute binecuvântarea, în locul lui Allah. Același lucru se întâmplă astăzi. Cei mai mulți dintre musulmani i-au imitat pe necredincioși în practicarea inovațiilor și a lucrurilor politeiste, precum sărbătorile nașterilor, instituirea unor zile și săptămâni pentru anumite activități, sărbătorirea ocaziilor religioase și a comemorărilor, ridicarea statuilor și a monumentelor comemorative, adunările de doliu, inovațiile funerare, construirea pe morminte și altele.

11 Relatat de al-Tirmidhî, care l-a declarat autentic.

3 Poziția comunității islamice față de inovatori și metoda oamenilor Sunnei și ai Comunității în răspunsul către ei

موقف الأمة الإسلامية من المبتدعة ومنهج أهل السنة
والجماعة في الرد عليهم

Poziția oamenilor Sunnei și ai Comunității față de inovatori

Oamenii Sunnei și ai Comunității au răspuns mereu inovatorilor, le-au dezaprobat inovațiile și i-au împiedicat să le practice. Iată câteva exemple:

1. Umm al-Dardā' a spus:

دخل علي أبو الدرداء مغضبا فقلت له: ما لك؟ فقال:
والله ما أعرف فيهم شيئا من أمر محمد إلا أنهم يصلون
جميعا

„Abū al-Dardā' a intrat la mine mânios. L-am întrebat: «Ce ai?»
El a răspuns: «Pe Allah, nu mai recunosc la ei nimic din
rânduiala lui Muḥammad, în afară de faptul că se roagă
împreună.»¹²

2. ‘Amr ibn Yaḥyā a spus: „L-am auzit pe tatăl meu relatând de la
tatăl său, care a spus:

كنا نجلس على باب عبد الله بن مسعود قبل صلاة
الغداة، فإذا خرج مشينا معه إلى المسجد، فجاءنا أبو
موسى الأشعري. فقال: أخرج عليكم أبو عبد الرحمن
بعد؟ قلنا: لا. فجلس معنا حتى خرج، فلما خرج قلنا
إليه جميعا. فقال: يا أبا عبد الرحمن إني رأيت في
المسجد أنفا أمرا أنكرته، ولم أر والحمد لله إلا خيرا.
وقال: وما هو؟ قال: إن عشت فستراه، قال: رأيت في
المسجد قوما حلقا جلوسا ينتظرون الصلاة في كل

12 Relatat de al-Bukhārī.

حلقة رجل وفي أيديهم حصى، فيقول: كبروا مائة.
 فيكبرون مائة، فيقول: هللو مائة. فيهللون مائة، فيقول:
 سبحوا مائة. فيسبحون مائة. قال: أفلا أمرتهم أن يعدوا
 سيئاتهم، وضمنت لهم أن لا يضيع من حسناتهم شيء؟
 ثم مضى ومضينا معه. حتى أتى حلقة من تلك الحلقة
 فوقف عليهم فقال: ما هذا الذي أراكم تصنعون؟ قالوا:

يا أبا عبد الرحمن حصى نعد به التكبير والتهليل
 والتسبيح والتحميد. قال: فعدوا سيئاتكم، فأنا ضامن أن
 لا يضيع من حسناتكم شيء، ويحكم يا أمة محمد ما أسرع
 هلكتكم، هؤلاء أصحابه متوافرون، وهذه ثيابه لم تبلى،
 وآنيته لم تكسر، والذي نفسي بيده إنكم لعلى ملة هي
 أهدى من ملة محمد، أو مفتتحوا باب ضلالة. قالوا:
 والله يا أبا عبد الرحمن ما أردنا إلا الخير. قال: وكم
 مرید للخير لن يصيبه؟ إن رسول الله ﷺ حدثنا أن قوما
 يقرأون القرآن لا يجاوز تراقيهم. وأيم الله لا أدري لعل

أكثرهم منكم. ثم تولى عنهم. فقال عمرو بن سلمة: رأينا عامة أولئك يطاعنوننا يوم النهروان مع الخوارج

«Obişnuiam să stăm la uşa lui ‘Abd Allāh ibn Mas‘ūd înainte de rugăciunea dimineții. Când ieşea, mergeam împreună cu el la moschee. Abū Mūsā al-Ash‘arī a venit la noi şi a întrebat: A ieşit deja la voi Abū ‘Abd al-Raḥmān? Am spus: Nu. A stat cu noi până când el a ieşit. Când a ieşit, ne-am ridicat cu toţii şi am mers spre el. Abū Mūsā i-a spus: Abū ‘Abd al-Raḥmān, adineauri am văzut în moschee un lucru pe care l-am dezaprobat, deşi, slavă lui Allah, nu am văzut decât bine. El a întrebat: Ce anume? A răspuns: Dacă vei trăi, îl vei vedea. Am văzut în moschee nişte oameni aşezaţi în cercuri, aşteptând rugăciunea. În fiecare cerc se afla un bărbat, iar în mâinile lor erau pietricele. El spunea: Rostiţi takbīr de o sută de ori! Ei rosteau takbīr de o sută de ori. Apoi spunea: Rostiţi tahlīl de o sută de ori! Ei rosteau tahlīl de o sută de ori. Apoi spunea: Rostiţi tasbīḥ de o sută de ori! Ei rosteau tasbīḥ de o sută de ori. Ibn Mas‘ūd a spus: De ce nu le-ai poruncit să-şi numere păcatele şi nu le-ai garantat că nu li se va pierde nimic din faptele bune? Apoi a pornit, iar noi am mers cu el, până când a ajuns la unul dintre acele cercuri şi s-a oprit lângă ei. A întrebat: Ce este ceea ce vă văd făcând? Ei au răspuns: Abū ‘Abd al-Raḥmān, sunt pietricele cu care numărăm takbīr, tahlīl, tasbīḥ şi taḥmīd. El a spus: Număraţi-vă păcatele! Eu vă garantez că nu vi se va pierde nimic din faptele bune. Vai vouă, comunitate a lui Muḥammad! Cât de repede vă îndreptaţi spre pieire! Companionii săi sunt încă mulţi, veşmintele sale încă nu s-au învechit şi vasele sale încă nu s-au spart. Pe Cel în mână Căruia se află sufletul meu, fie că urmaţi o religie mai bine călăuzită decât religia lui Muḥammad, fie că deschideţi o uşă a rătăcirii! Ei au spus: Pe Allah, Abū ‘Abd al-Raḥmān, nu am dorit decât binele. El a spus: Câţi dintre cei care doresc binele nu îl ating! Trimisul lui Allah ﷺ ne-a spus că vor fi oameni care vor recita Coranul, dar

acesta nu le va trece de clavicule. Pe Allah, nu știi; poate că cei mai mulți dintre ei sunt dintre voi. Apoi s-a întors de la ei. 'Amr ibn Salama a spus: I-am văzut pe cei mai mulți dintre aceia luptând împotriva noastră cu sulițele, în ziua de la Nahrawān, alături de khārijīți.»¹³

جاء رجل إلى الإمام مالك بن أنس رحمه الله، فقال:
 من أين أحرم؟ فقال: من الميقات الذي وقت رسول
 الله ﷺ وأحرم منه. فقال الرجل: فإن أحرمت من
 أبعد منه؟ فقال مالك: لا أرى ذلك. فقال: ما تكره من
 ذلك. قال: أكره عليك الفتنة. قال: وأي فتنة في ازدياد
 الخير. فقال مالك: فإن الله تعالى يقول:

3. „Un bărbat a venit la imamul Mālik ibn Anas — Allah să aibă milă de el — și a întrebat: «De unde să intru în starea de iḥrām?» El a răspuns: «De la miqāt-ul stabilit de Trimisul lui Allah ﷺ, de unde el a intrat în starea de iḥrām.» Bărbatul a întrebat: «Dar dacă intru dintr-un loc mai îndepărtat?» Mālik a răspuns: «Nu socotesc potrivit aceasta.» El a întrebat: «Ce dezaprobi în aceasta?» A răspuns: «Mă tem pentru tine de încercare.» Omul a întrebat: «Ce încercare poate fi în sporirea binelui?» Mālik a răspuns: «Allah Preaînaltul spune:

13 Relatat de al-Dārimī, în Sunan, nr. 210.

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

*Să se teamă cei care se abat de la porunca sa, ca să nu-i lovească
o încercare ori o pedeapsă dureroasă.*

Coran 24:63 · Fragment coranic

وَأَيُّ فِتْنَةٍ أَكْبَرُ مِنْ أَنَّكَ خَصَصْتَ بِفَضْلِ لَمْ يَخْتَصْ بِهِ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ؟

*Și ce încercare este mai mare decât să-ți rezervi un merit care nu
i-a fost rezervat Trimisului lui Allah ﷺ?*¹⁴

Acesta este un exemplu. Învățații nu au încetat să-i dezaprobe
pe inovatori în fiecare epocă. Lauda îi aparține lui Allah!

Metoda oamenilor Sunnei și ai Comunității în răspunsul către adepții inovațiilor

Metoda lor în această privință se întemeiază pe Carte și pe Sunna.
Este metoda convingătoare, care îl lasă fără răspuns pe potrivnic:
ei aduc obiecțiile înșelătoare ale inovatorilor și le resping, folosind
Cartea și Sunna ca dovezi pentru obligația ținerii de practicile
Sunnei și pentru interzicerea inovațiilor și a lucrurilor nou
introduse. Au scris multe lucrări în această privință. În cărțile de
credință le-au răspuns șiiților, khārijīților, jahmiților, muʿtaziliților
și așʿariților în afirmațiile lor nou introduse despre temeiurile
credinței și ale crezului. Au scris și cărți dedicate acestui subiect,
precum al-Radd ʿalā al-Jahmiyya, scrisă de imamul Aḥmad. Și alți
imami au scris în această privință, precum ʿUthmān ibn Saʿīd
al-Dārimī, după cum se vede în cărțile șeicului Islamului Ibn

14 Menționat de Abū Shāma în al-Bāʿith ʿalā Inkār al-Bidaʿ wa-l-Ḥawādith,
citându-l pe Abū Bakr al-Khallāl, p. 14.

Taymiyya, ale elevului său Ibn al-Qayyim, ale șeicului Muḥammad ibn 'Abd al-Wahhāb și ale altora, care răspund acestor grupări, celor atașați de morminte și sufiților. Cărțile dedicate răspunsului către adepții inovațiilor sunt multe. Dintre cele vechi, ca exemple:

Dintre cărțile vechi

Al-I'tișām — „*Ținerea strânsă*”, de imamul al-Shāṭibī.

Iqtidā' al-Širāṭ al-Mustaqīm — „*Cerința căii celei drepte*”, de șeicul Islamului Ibn Taymiyya. Răspunsul către inovatori ocupă o mare parte din ea.

Inkār al-Ḥawāḍith wa-l-Bida' — „*Respingerea lucrurilor nou introduse și a inovațiilor*”, de Ibn Waḍḍāḥ.

Al-Ḥawāḍith wa-l-Bida' — „*Lucrurile nou introduse și inovațiile*”, de al-Ṭurṭūshī.

Al-Ba'ith 'alā Inkār al-Bida' wa-l-Ḥawāḍith — „*Îndemnul la respingerea inovațiilor și a lucrurilor nou introduse*”, de Abū Shāma.

Minhāj al-Sunna al-Nabawiyya fī al-Radd 'alā al-Rāfiḍa wa-l-Qadariyya — „*Calea Sunnei profetice în răspunsul către rāfiḍiți și qadariți*”, de șeicul Islamului Ibn Taymiyya.

Dintre cărțile contemporane

Al-Ibdā' fī Maḍārr al-Ibtidā' — „*Expunerea vătămărilor inovației*”, de șeicul 'Alī Maḥfūz.

Al-Sunan wa-l-Mubtada'āt al-Muta'alliqa bi-l-Adhkār wa-l-Šalawāt — „*Practicile Sunnei și inovațiile legate de pomeniri și rugăciuni*”, de șeicul Muḥammad ibn Aḥmad al-Shuqayrī al-Ḥawāmīdī.

Lucrarea al-Taḥdhīr min al-Bida' — „*Avertizarea împotriva inovațiilor*”, de șeicul 'Abd al-'Azīz ibn Bāz.

Învățații musulmanilor — lauda Ți aparține lui Allah — continuă să dezaprobe inovațiile și să le răspundă inovatorilor prin ziare, reviste, emisiuni radio, predicile de vineri, dezbateri și prelegeri. Acestea au un mare efect în conștientizarea musulmanilor, înlăturarea inovațiilor și ținerea în frâu a inovatorilor.

Exemple de inovații contemporane

نماذج من البدع المعاصرة

Inovațiile contemporane sunt numeroase, din pricina trecerii timpului, a puținătății cunoașterii, a înmulțirii celor care cheamă la inovații și abateri și a răspândirii imitării necredincioșilor în obiceiurile și ritualurile lor. Aceasta adevărește cuvintele sale ﷺ:

لتتبعن سنن من كان قبلكم

„Veți urma căile celor dinaintea voastră.”¹⁵

Printre aceste inovații se află:

1. Sărbătorirea nașterii Profetului.
2. Căutarea binecuvântării prin locuri, urme, morți și cele asemănătoare.
3. Inovațiile în domeniul actelor de adorare și al apropierii de Allah.

Sărbătorirea nașterii Profetului în Rabī^c al-Awwal

Din această imitare a creștinilor face parte ceea ce este numit sărbătorirea nașterii Profetului. Musulmanii neștiutori sau învățații care îi rățesc sărbătoresc în fiecare an, în Rabī^c al-Awwal, nașterea Trimisului Muḥammad ﷺ. Unii țin această sărbătoare în moschei, alții în case sau în locuri pregătite pentru aceasta. La ea vin mari mulțimi de oameni de rând și neștiutori. Ei fac aceasta imitându-i pe creștini în introducerea sărbătorii nașterii lui Mesia — pacea fie asupra lui. De cele mai multe ori, această sărbătoare, pe lângă faptul că este o inovație și o imitare a

15 Relatat de al-Bukhārī, nr. 3456, și Muslim, nr. 2669.

creștinilor, nu este lipsită de lucruri politeiste și de fapte reprobabile, precum compunerea unor poezii care exagerează în privința Trimisului ﷺ până la a-l chema în locul lui Allah și a-i cere izbăvire.

Profetul ﷺ a interzis exagerarea în lauda sa, spunând:

لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم، إنما أنا عبد،

فقولوا: عبد الله ورسوله

„Nu mă lăudați peste măsură, așa cum creștinii l-au lăudat peste măsură pe fiul Mariei. Eu sunt doar un rob. Spuneți, așadar: robul lui Allah și Trimisul Său.”¹⁶

Al-iṭrā' înseamnă exagerarea în laudă. Uneori ei cred că Trimisul ﷺ este prezent la sărbătorile lor. Printre faptele reprobabile care însoțesc aceste sărbători se află cântările colective melodioase, baterea tobelor și alte practici ale pomenirilor sufite nou introduse. Se poate afla în ele și amestecul bărbaților cu femeile, care provoacă ispită și duce la fapte rușinoase. Chiar dacă această sărbătoare ar fi lipsită de aceste primejdii și s-ar mărgini, după cum spun ei, la adunare, mâncare și arătarea bucuriei, tot ar fi o inovație nou introdusă:

وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة

„Orice lucru nou introdus este o inovație, iar orice inovație este rătăcire.”

Mai mult, ea este un mijloc care poate duce la dezvoltarea ei până când se vor petrece în ea faptele reprobabile care se petrec în celelalte sărbători.

16 Relatat de al-Bukhārī, nr. 3445.

Am spus că este o inovație fiindcă nu are temeii în Carte, în Sunna, în practica înaintașilor evlavioși și a generațiilor preferate. A apărut târziu, după al patrulea secol al erei islamice, introdusă de fatimizii șiiți. Imamul Abū Ḥafṣ Tāj al-Dīn al-Fākīhānī – Allah să aibă milă de el – spune:

أما بعد فقد تكرر سؤال جماعة من المباركين عن
الاجتماع الذي يعمل به بعض الناس في شهر ربيع الأول
ويسمونه المولد، هل له أصل في الدين؟ وقصدوا
الجواب عن ذلك مبينا والإيضاح عنه معينا. فقلت
وبالله التوفيق: لا أعلم لهذا المولد أصلا في كتاب ولا
سنة، ولا ينقل عمله عن أحد من علماء الأمة الذين هم
القدوة في الدين، المتمسكون بآثار المتقدمين، بل هو
بدعة أحدثها البطالون. وشهوة نفس اغتنى بها الأكالون

„Acestea fiind spuse, mai mulți oameni binecuvântați au întrebat în repetate rânduri despre adunarea pe care unii o țin în luna Rabīʿ al-Awwal și o numesc mawlid: are ea vreun temeii în religie? Ei au cerut un răspuns lămuritor și o explicație precisă. Am spus, iar izbânda vine de la Allah: Nu cunosc pentru acest mawlid vreun temeii în Carte sau în Sunna. Practicarea lui nu se transmite de la vreunul dintre învățații comunității care sunt modele în religie și se țin de urmele înaintașilor. Dimpotrivă, el este o inovație introdusă de cei trândavi și o poftă a sufletului de pe urma căreia s-au îmbogățit cei care se înfruptă.”¹⁷

17 Lucrarea al-Mawrid fi ʿAmal al-Mawlid.

Şeicul Islamului Ibn Taymiyya — Allah să aibă milă de el — spune:

وكذلك ما يحدثه بعض الناس، إما مضاهاة للنصارى
 في ميلاد عيسى عليه السلام، وإما محبة للنبي ﷺ
 وتعظيمًا... من اتخاذ مولد النبي ﷺ عيدًا مع اختلاف
 الناس في مولده؛ فإن هذا لم يفعله السلف... ولو كان
 هذا خيرًا محضًا أو راجحًا لكان السلف رضي الله عنهم
 أحق به منا؛ فإنهم كانوا أشد محبة للنبي ﷺ وتعظيمًا له
 منا، وهم على الخير أحرص، وإنما كان محبته وتعظيمه
 في متابعته وطاعته واتباع أمره وإحياء سننه باطنا
 وظاهرا ونشر ما بعث به والجهاد على ذلك بالقلب واليد
 واللسان؛ فإن هذه طريقة السابقين الأولين من
 المهاجرين والأنصار والذين اتبعوهم بإحسان

„La fel este ceea ce introduc unii oameni, fie pentru a-i imita pe creștini în sărbătorirea nașterii lui ʿĪsā — pacea fie asupra lui —, fie din iubire și cinstire pentru Profet ﷺ... luând ziua nașterii Profetului ﷺ ca sărbătoare, deși oamenii se deosebesc în privința datei nașterii sale. Înaintașii nu au făcut aceasta... Dacă ar fi fost un bine pur sau preponderent, înaintașii — Allah să fie mulțumit de ei — ar fi fost mai îndreptățiți decât noi să-l facă. Ei îl iubeau și îl cinsteau pe Profet ﷺ mai mult decât noi și erau mai dornici

de bine. Iubirea și cinstirea sa se află în urmarea și ascultarea sa, în urmarea poruncii sale, în readucerea la viață a Sunnei sale, în cele ascunse și în cele văzute, în răspândirea a ceea ce a fost trimis să transmită și în lupta pentru aceasta cu inima, mâna și limba. Aceasta este calea celor dintâi dintre emigranți și ajutoarele medineze și a celor care i-au urmat în bine.”¹⁸

Au fost scrise cărți și lucrări, vechi și noi, pentru respingerea acestei inovații. Pe lângă faptul că este o inovație și o imitare, ea duce la instituirea altor sărbători ale nașterii, precum cele ale apropiatilor lui Allah, ale șecilor și ale conducătorilor, deschizând multe porți ale răului.

Căutarea binecuvântării prin locuri, urme și persoane, vii ori moarte

Căutarea binecuvântării înseamnă cererea binecuvântării, adică a dăinuirii și sporirii binelui într-un lucru. Dăinuirea și sporirea binelui se cer numai de la Cel care le stăpânește și are putere asupra lor: Allah Preaslăvitul. El este Cel care coboară binecuvântarea și o face să dăinuie. Făptura nu poate nici să dăruiască și să creeze binecuvântarea, nici să o mențină și să o facă statornică. Căutarea binecuvântării prin locuri, urme și persoane, vii ori moarte, nu este îngăduită. Ea este fie politeism, dacă omul crede că acel lucru dăruiește binecuvântarea, fie un mijloc care duce la politeism, dacă el crede că vizitarea, atingerea și frecarea de el sunt o pricină prin care binecuvântarea se obține de la Allah. Ceea ce făceau companionii, căutând binecuvântarea prin părul, saliva Profetului ﷺ și prin ceea ce se desprindea din trupul său ﷺ, îi era propriu numai lui ﷺ, în timpul vieții sale. Dovada este că după moartea sa companionii nu căutau binecuvântarea prin camera sau mormântul său și nici nu căutau locurile în care se rugase sau șezuse, ca să caute binecuvântarea prin ele. Cu atât mai mult nu o căutau prin locurile atribuite apropiatilor lui Allah. Nu căutau binecuvântarea nici prin oameni evlavioși precum Abū Bakr, ‘Umar și alți companionii de seamă,

18 Iqtidā’ al-Širāṭ al-Mustaqīm, 2/615, ediție îngrijită de doctorul Nāṣir al-‘Aql.

nici în timpul vieții lor, nici după moarte. Nu mergeau la peștera Hīrā' pentru a se ruga sau a face invocări acolo. Nu mergeau nici la muntele al-Ṭūr, pe care Allah i-a vorbit lui Mūsā, ca să se roage sau să facă invocări, nici la alte locuri dintre munții despre care se spune că ar cuprinde locuri ale profeților ori ale altora și nici la vreun sanctuar ridicat pe o urmă a unui profet.

وأيضا فإن المكان الذي كان النبي ﷺ يصلي فيه بالمدينة النبوية دائما لم يكن أحد من السلف يستلمه ولا يقبله، ولا الموضع الذي صلى فيه بمكة وغيرها، فإذا كان الموضع الذي كان يطؤه بقدميه الكريمتين ويصلي عليه لم يشرع لأئمة التمسح به ولا تقبيله، فكيف بما يقال أن غيره صلى فيه أو نام عليه؟ فتقيل شيء من ذلك والتمسح به قد علم العلماء بالاضطرار من دين الإسلام أن هذا ليس من شريعته ﷺ.

De asemenea, niciunul dintre înaintași nu atingea sau săruta locul din Medina Profetului în care Profetul ﷺ se ruga mereu și nici locul în care s-a rugat la Mecca ori în altă parte. Dacă nu i-a fost legiferat comunității sale să atingă sau să sărute locul pe care îl călcau picioarele sale nobile și pe care se ruga, cum ar putea fi legiferat pentru ceea ce se spune că altcineva s-ar fi rugat sau ar fi dormit pe el? Învățații știu, prin ceea ce este cunoscut în mod necesar din religia Islamului, că sărutarea și atingerea unor asemenea lucruri nu fac parte din Legea sa ﷺ.¹⁹

Inovațiile în actele de adorare și în apropierea de Allah

Inovațiile introduse în domeniul actelor de adorare în vremea de acum sunt multe. În adorare, principiul este oprirea la ceea ce a fost stabilit prin revelație: nimic nu este legiferat fără dovadă, iar ceea ce nu este indicat de o dovadă este o inovație. El ﷺ a spus:

من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد

„Cine face o faptă care nu este conformă cu porunca noastră, aceasta este respinsă.”

Actele de adorare practicate acum fără dovadă sunt foarte multe. Printre ele se află rostirea cu voce tare a intenției de rugăciune, spunând: „*Intenționez să mă rog lui Allah cutare și cutare.*” Aceasta este o inovație, fiindcă nu face parte din Sunna Profetului ﷺ și fiindcă Allah Preainaltul spune:

﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

„Spune: Îl învățați voi pe Allah despre religia voastră, când Allah cunoaște ceea ce este în ceruri și ceea ce este pe pământ, iar Allah este Cunoscător al tuturor lucrurilor?”

Coran 49:16

Locul intenției este inima. Ea este o faptă a inimii, nu a limbii. Printre aceste inovații se află pomenirea colectivă după rugăciune, fiindcă ceea ce este legiferat este ca fiecare om să rostească singur pomenirea transmisă. Tot printre ele se află cererea recitării surei al-Fātiḥa la diferite ocazii, după invocare și pentru morți; ținerea adunărilor de doliu pentru cei morți, pregătirea mâncării și angajarea de recitatori, pretinzând că acestea țin de exprimarea

19 A se vedea Iqtiḍā' al-Širāṭ al-Mustaqīm, 2/795–803, ediție îngrijită de doctorul Nāṣir al-ʿAql.

condoleanțelor sau că îi sunt de folos mortului. Toate acestea sunt inovații fără temei, poveri și lanțuri pentru care Allah nu a dat nicio dovadă. Printre ele se află și sărbătorirea ocaziilor religioase, precum călătoria nocturnă și înălțarea la cer și emigrarea Profetului.

Sărbătorirea acestor ocazii nu are temei în Lege. Tot aici intră ceea ce se face în luna Rajab, precum 'umra rezervată acestei luni și actele de adorare socotite proprii ei, precum rugăciunile și postul voluntare. Luna aceasta nu are vreun merit deosebit față de celelalte luni în privința 'umrei, a postului, a rugăciunii, a jertfei rituale sau a altor lucruri. Tot aici intră pomenirile sufite: toate felurile lor sunt inovații și lucruri nou introduse, fiindcă se abat de la pomenirile legiferate în formule, în modurile de îndeplinire și în timpurile lor. Tot aici intră rezervarea nopții de la mijlocul lui Sha'bân pentru rugăciune de noapte și a zilei de la mijlocul lui Sha'bân pentru post. Nu s-a transmis autentic de la Profet ﷺ nimic propriu acestora. Tot aici intră construirea pe morminte și transformarea lor în moschei, vizitarea lor pentru a căuta binecuvântarea prin ele, căutarea apropierii prin cei morți și alte scopuri politeiste, precum și vizitarea lor de către femei, deși:

أن الرسول ﷺ لعن زوارات القبور، والمتخذين عليها
المساجد والسرج

„Trimisul ﷺ le-a blestemat pe femeile care vizitează des mormintele și pe cei care fac din ele moschei și așază lămpi deasupra lor.”

Încheiere

الخاتمة

În încheiere spunem: inovațiile sunt mesagerul necredinței. Ele sunt un adaos de religie pe care nu l-au legiferat Allah și nici Trimisul Său ﷺ. Inovația este mai rea decât păcatul mare. Șeitan se bucură de ea mai mult decât se bucură de păcatele mari, fiindcă păcătosul săvârșește păcatul știind că este păcat și se căiește de el, pe când inovatorul săvârșește inovația socotind-o religie prin care se apropie de Allah și nu se căiește de ea. Inovațiile înlătură practicile Sunnei și îi fac pe adepții lor să urască împlinirea practicilor Sunnei și pe oamenii Sunnei. Inovația îndepărtează de Allah, atrage mânia și pedeapsa Sa și provoacă abaterea și stricarea inimilor.

Comportarea față de inovatori

Este interzisă vizitarea inovatorului și șederea alături de el, în afară de cazul în care i se dă sfat și i se dezaprobă fapta. Amestecul cu el îl înrăurește în rău pe cel care îl însoțește și îi răspândește molipsirea la alții.

Trebuie să se avertizeze împotriva lor și a răului lor, dacă nu este posibil să fie opriți și împiedicați să practice inovațiile. Dacă este posibil, învățații musulmanilor și conducătorii lor au datoria de a împiedica inovațiile, de a-i opri pe inovatori și de a-i împiedica să săvârșească răul, fiindcă primejdia lor pentru Islam este mare.

Trebuie de asemenea să se știe că statele necredinței îi încurajează pe inovatori să-și răspândească inovațiile și îi ajută în felurite moduri, fiindcă prin aceasta se ajunge la nimicirea Islamului și la deformarea imaginii sale.

Îl rugăm pe Allah, Cel Atotputernic și Măreț, să sprijine religia Sa, să înalțe cuvântul Său și să-i lase fără izbândă pe dușmanii Săi. Binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra Profetului nostru Muḥammad, asupra familiei sale și asupra companionilor săi.

Glosar

bid‘a بدعة

În sens religios: lucru nou introdus în religie fără temei în Legea islamică.

Sunna سنة

Îndrumarea și practica Profetului Muḥammad ﷺ.

takbīr تكبير

Rostirea formulei „Allāhu akbar” — „Allah este mai mare”.

tahlīl تهليل

Rostirea formulei „Lā ilāha illā Allāh” — „Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah”.

tasbīḥ تسبيح

Rostirea formulei „Subḥān Allāh” — „Preaslăvit este Allah”.

taḥmīd تحميد

Rostirea formulei „al-Ḥamdu li-llāh” — „Lauda Îi aparține lui Allah”.

iḥrām إحرام

Starea rituală în care se intră pentru pelerinajul ḥajj sau ‘umra.

mīqāt ميقات

Punct stabilit pentru intrarea în starea de iḥrām înaintea pelerinajului.

Indice

Allah	1, 3, 7–8, 10, 13–17, 19, 21, 24–36
binecuvântării	27, 31–32
Ibn Mas‘ūd	14, 24
Ibn Taymiyya	10–11, 26, 30
inovație	4–7, 13, 28–31, 33
Mālik	13, 25
morminte	5, 11, 18–19, 26, 34
nașterii	27–28, 31
Rajab	6, 34
Sha‘bān	4, 34
Sunna	4, 8, 10, 13, 15–16, 18, 26, 29–30, 33
tarāwīḥ	7

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Bid'ah

Definiție, tipuri și reguli

Șalih al-Fawzân explică definiția inovației în religie, felurile și cauzele ei, apoi prezintă răspunsurile învățaților și exemple de practici contemporane. Lucrarea deosebește invențiile lumești îngăduite de lucrurile introduse fără temei în adorare.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro